

W zaskarżonym rozporządzeniu wprowadzono przepisy podatkowe, a w każdym razie przepisy fiskalne. Zarówno cel, jak i charakter przepisów wprowadzających mechanizm CBAM jest bowiem przede wszystkim fiskalny. Przepisy zaskarżonego rozporządzenia ustanawiają nową daninę publiczną i określają wszystkie przesłanki jej poboru. Funkcja fiskalna CBAM dominuje nad funkcją środowiskową tego środka. Ponadto w odróżnieniu od systemu EU ETS, CBAM nie jest środkiem opartym na rynku, w związku z czym nie zachodzą przesłanki zidentyfikowane w orzecznictwie Trybunału, sprzeciwiające się uznaniu środka będącego elementem systemu EU ETS za środek fiskalny.

(¹) Dz. U. 2023, L 130, s. 52

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-519/23)

(2023/C 338/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.-R. Killmann, D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odmawiając odtworzenia kariery byłych lektorów w celu zagwarantowania im należnego wynagrodzenia i zapłaty odpowiednich zaległości, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 45 TFUE
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Republika Włoska nie zastosowała prawidłowo art. 45 TFUE w odniesieniu do odtworzenia kariery pracowników akademickich zatrudnionych w przeszłości przez kilka włoskich uniwersytetów państwowych jako „lektorzy”.

Komisja przypomina, że Trybunał miał już okazję wypowiedzieć się w sprawie sytuacji byłych lektorów, którzy w rozpatrywanym czasie byli zatrudnieni na sześciu włoskich uniwersytetach państwowych. W wyroku w sprawie C-212/99 (¹) Trybunał orzekł, że zasada równego traktowania, której wyraz stanowi art. 45 TFUE, zakazuje nie tylko jawnej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, lecz również wszelkich pośrednich form dyskryminacji, które przez zastosowanie innych kryteriów rozróżnienia prowadzą w rzeczywistości do takiego samego rezultatu (²), oraz że obowiązujące wówczas ramy prawne pozwalały sześciu włoskim uniwersytetom na przyjęcie dyskryminujących praktycznych rozwiązań umownych i administracyjnych, nie uznając odtworzenia kariery byłych lektorów, która gwarantowałaby te same prawa nabyte co prawa przyznane pracownikom krajowym (w tym podwyżki wynagrodzeń, staż pracy i opłacanie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne od daty ich pierwotnego zatrudnienia) (³).

W wyroku w sprawie C-119/04 (⁴) Trybunał zbadał rozwój włoskich ram prawnych, który doprowadził do wydania dekretu z mocą ustawy nr 2 z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie pilnych przepisów dotyczących wynagradzania współpracowników lingwistycznych na niektórych uniwersytetach oraz w sprawie równorzędnych kwalifikacji (⁵). Trybunał doszedł do wniosku, że owe ramy prawne, które były właściwe, umożliwiły uniwersytetom odtworzenie kariery byłych lektorów (⁶).

Pomimo wspomnianego dekretu z mocą ustawy oraz rocznego przydziału środków w wysokości ponad 8 mln EUR począwszy od 2017 r. dla uniwersytetów, które zatrudniają lub zatrudniały byłych lektorów (początkowo środki finansowe były uzależnione od zawarcia dodatkowych umów, ale obecnie brak jest tej konieczności), wielu byłych lektorów nie uzyskało jeszcze odpowiedniego odtworzenia kariery. W związku z tym zdaniem Komisji owi byli lektorzy znajdują się nadal w sytuacji dyskryminacji zakazanej przez art. 45 TFUE.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 26 czerwca 2001 r., Komisja/Włochy, C-212/99, EU:C:2001:357.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 26 czerwca 2001 r., Komisja/Włochy, C-212/99, EU:C:2001:357, pkt 24.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 26 czerwca 2001 r., Komisja/Włochy, C-212/99, EU:C:2001:357, pkt 30 i nast.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 18 lipca 2006 r., Komisja/Włochy, C-119/04, EU:C:2006:489.

⁽⁵⁾ GURI nr 11 z dnia 15 stycznia 2004 r. Dekret z mocą ustawy 2/2004 został przekształcony ze zmianami ustawą nr 36 z dnia 5 marca 2004 r. (GURI nr 60 z dnia 12 marca 2004 r.).

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 18 lipca 2006 r., Komisja/Włochy, C-119/04, EU:C:2006:489, pkt 38, 39.
